

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 22.08.1977, sp. zn. 7 Co 174/77, ECLI:CZ:NS:1977:7.CO.174.1977.1

Číslo: 41/1979

Právní věta: Přiznáním nároku na plný invalidní důchod se neobnovuje nárok na dávku uvedenou v ustanovení § 157 odst. 1 zákona č. 121/1975 Sb., jestliže byla k 31. 12. 1975 vyplácena vedle pobíraného částečného invalidního důchodu, s nímž se 1. 1. 1976 sloučila v jediný důchod, a od tohoto dne se tedy považuje za tento důchod. Nelze proto navrhovateli, jemuž přiznáním plné invalidity odpadly zákonné podmínky pro vyplácení shora uvedeným způsobem modifikovaného částečného invalidního důchodu a splnily se podmínky pro přiznání plného invalidního důchodu, přiznat i k tomuto plnému invalidnímu důchodu dávku uvedenou v ustanovení § 157 odst. 1 zákona č. 121/1975 Sb.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 22.08.1977

Spisová značka: 7 Co 174/77

Číslo rozhodnutí: 41

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Důchod

Předpisy: 121/1975 Sb. § 157

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 41/1979 sb. rozh.

Přiznáním nároku na plný invalidní důchod se neobnovuje nárok na dávku uvedenou v ustanovení § 157 odst. 1 zákona č. 121/1975 Sb., jestliže byla k 31. 12. 1975 vyplácena vedle pobíraného částečného invalidního důchodu, s nímž se 1. 1. 1976 sloučila v jediný důchod, a od tohoto dne se tedy považuje za tento důchod. Nelze proto navrhovateli, jemuž přiznáním plné invalidity odpadly zákonné podmínky pro vyplácení shora uvedeným způsobem modifikovaného částečného invalidního důchodu a splnily se podmínky pro přiznání plného invalidního důchodu, přiznat i k tomuto plnému invalidnímu důchodu dávku uvedenou v ustanovení § 157 odst. 1 zákona č. 121/1975 Sb.

(Usnesení Nejvyššího soudu ČSR z 22. 8. 1977, [7 Co 174/77](#))

Rozhodnutím Úřadu důchodového zabezpečení v Praze z 27. 8. 1976 byl navrhovateli přiznán od 27. 8. 1976 invalidní důchod ve výši 1016 Kčs měsíčně vypočtený za dobu zaměstnání 33 let z

průměrného měsíčního výdělku 1751,22 Kčs stanoveného za roky 1965 až 1969.

Navrhovatel ve svém opravném prostředku proti tomuto rozhodnutí namítal, že mu nebylo přiznáno zvýšení v částce 43 Kčs ani zaopatřovací požitky, jež mu byly vypláceny při částečném invalidním důchodu, který dříve pobíral. Žádal započtení dalších dob zaměstnání, to doby od 15. 3. 1943 do 19. 3. 1945, kdy byl totálně nasazen za druhé světové války v Německu, a doby samostatného zemědělského hospodaření od 20. 7. 1945 do 22. 7. 1954, kdy platil důchodové pojištění.

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodnutí Úřadu důchodového zabezpečení zrušil, neboť na základě provedeného dokazování zjistil, že navrhovateli pro důchodové zabezpečení je nutno započísti dobu zaměstnání od 15. 3. 1942 do 19. 3. 1945 a další dobu od 1. 10. 1948 do 1. 6. 1953, kdy navrhovatel byl pojištěn jako samostatně hospodařící zemědělec. Pro zápočet doby před 1. 10. 1948 neshledal zákonný podklad, protože zákonné důchodové pojištění vzniklo u samostatně hospodařících zemědělců až dnem 1. 10. 1948 a zaniklo dnem, kdy zemědělec přestal vykonávat trvale činnost podléhající pojištění, tj. u navrhovatele dnem 1. 6. 1953. Podle názoru soudu prvního stupně nárok na zaopatřovací požitky zůstal navrhovateli zachován, neboť nynější navrhovatelova invalidita nevznikla zhoršením následků poškození zdraví. Zvýšení důchodu o 43 Kčs navrhovateli nelze přiznat, neboť navrhovateli vznikl nárok na invalidní důchod dnem 27. 8. 1976 podle zákona č. 121/1975 Sb. a k tomuto důchodu zvýšení nenáleží.

Úřad důchodového zabezpečení v odvolání proti usnesení soudu prvního stupně namítal nesprávnost závěru o tom, že navrhovateli zůstal zachován nárok na zaopatřovací požitky přiznané podle zákona č. 164/1946 Sb., neboť tento nárok navrhovatele zanikl dnem 31. 12. 1975, kdy došlo podle ustanovení § 157 odst. 2, věta první, zákona č. 121/1975 Sb. ke sloučení těchto zaopatřovacích požitků s částečným invalidním důchodem, jež navrhovatel pobíral. Nelze proto k nově přiznanému invalidnímu důchodu obnovit výplatu zaopatřovacích požitků. Ustanovení § 157 odst. 2, věta druhá, zákona č. 121/1975 Sb. se vztahuje jen na případy, kdy i zaopatřovacích požitků nárok na invalidní důchod nebo částečný invalidní důchod vznikl až po 1. 1. 1976.

Nejvyšší soud ČSR zrušil usnesení soudu prvního stupně a věc mu vrátil k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí.

Z odůvodnění:

Závěr soudu prvního stupně o tom, že navrhovateli má být započítána doba zaměstnání od 15. 3. 1942 do 19. 3. 1945, odpovídá výsledkům provedeného dokazování. Doby samostatného zemědělského hospodaření navrhovatele od 1. 10. 1948 do 1. 6. 1953, během níž byl navrhovatel pojištěn, je třeba mu rovněž započítat, ovšem za předpokladu, že tato doba mu započtena nebyla. Správný je i závěr soudu prvního stupně o tom, že navrhovatel nemá nárok na zvýšení důchodu o částku 43 Kčs, která mu byla podle ustanovení § 137 zákona č. 121/1975 Sb. přiznána ke dříve pobíranému částečnému invalidnímu důchodu, neboť toto zvýšení nenáleží k důchodům, na něž vznikl nárok po 1. 1. 1976. Navrhovateli vznikl nárok na plný invalidní důchod až dnem 27. 8. 1976.

Nelze však přisvědčit názoru soudu prvního stupně o tom, že navrhovateli zůstal dále zachován nárok na zaopatřovací požitky přiznané podle zákona č. 164/1946 Sb.

Podle ustanovení § 157 odst. 2, věta první, zákona č. 121/1975 Sb. jsou-li zaopatřovací požitky vypláceny ke dni 31. 12. 1975 vedle starobního, ho (částečného invalidního), vdovského nebo sirotčího důchodu, slučují se s tímto důchodem v jediný důchod a považují se za tento důchod; nárok na dosavadní dávku po jejím sloučení zaniká.

To znamená, že u navrhovatele došlo k 31. 12. 1975 ke sloučení zaopatřovacích požitků s částečným

invalidním důchodem přiznaným navrhovateli od 12. 1. 1971 v jediný důchod, tj. v částečný invalidní důchod. Nárok na zaopatřovací požitky po jejich sloučení s částečným invalidním důchodem podle shora citovaného ustanovení zanikl. Nelze proto navrhovateli, jemuž dnem přiznání invalidního důchodu zanikl nárok na částečný invalidní důchod, přiznat k invalidnímu důchodu tyto již zaniklé zaopatřovací požitky.

Ustanovení § 157 odst. 2, věta druhá, zákona č. 121/1975 Sb. se vztahuje jen na poživatele úrazového důchodu, zaopatřovacích požitků nebo přídatku na zranění, kteří k 21. 12. 1975 nepobírali částečný ani plný invalidní důchod. Navrhovateli, který již pobíral částečný invalidní důchod, s nímž se k 31. 12. 1975 zaopatřovací požitky sloučily v jediný důchod, již tyto požitky nenáleží, neboť zanikly dříve s pobíraným částečným invalidním důchodem, jehož součástí se staly.

Napadené usnesení soudu prvního stupně bylo proto zrušeno a věc mu byla vrácena k novému rozhodnutí.